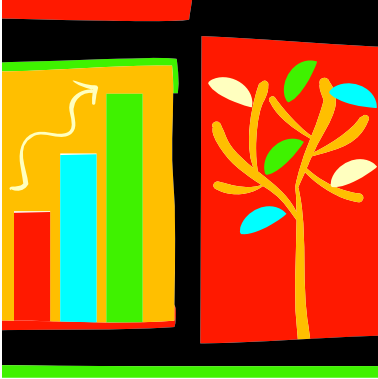

Tự xử

Thằng bé lên 5 tuổi, thơ thân chơi diêm một mình sau vườn, chẳng may lửa thiêu cháy mất cây rom nhà hàng xóm. Con chị gái lên bảy đang nhảy lò cò với chúng bạn ngoài đường, thấy rom hàng xóm cháy chạy vội về. Nhìn mặt thằng em đang tái xanh tái xám vì sợ liền tát cho hai cái và mắng "ai cho mày nghịch diêm? tao đã cất lên cao rồi cơ mà?".

Thằng anh thứ hai lên 10 tuổi đang đá bóng buổi ngoài sân đình thấy đám cháy gần nhà mình cũng chạy ngay về. Túm lấy đứa em gái, thụi cho hai quả và quát: "tao đã dặn mày trông nó, sao lại để cho nó chơi một mình?".

Con chị lớn 12 tuổi, đang học ở trường nghe tin em út mình đốt cháy cây rom hàng xóm vội xin phép cô cho nghỉ sớm. Nó không về nhà ngay mà sang nhà hàng xóm xin lỗi và hứa sẽ nói bố mẹ nó mang rom sang đền. Ông hàng xóm nói, may có người ở nhà nên mới chỉ cháy cây rom. Nếu không thì hôm nay cả hai nhà chỉ còn lại đồng tro mà chưa chắc thằng bé 5 tuổi đã biết chạy thoát thân. Con chị véo tai thằng em 10 tuổi gầm lên "mãi chơi cho lắm vào. Bố về thì mày sẽ biết!"

Buổi tối bố mẹ đi làm về. Từ đầu ngõ đã nghe xóm láng kháo nhau chuyện suýt cháy nhà và kể lại "chiến tích" của thằng con út. Ông bố rút cây roi mây

trên mái nhà xuống và bắt cả bốn đứa con đứng thành một hàng:

- Chuyện xảy ra chiều nay, tao cho chúng mày tự xử trước.

Đứa con gái lớn bảo:

- Con đi học, đã dặn nó (tức là thằng thứ hai) ở nhà trông em. Nó bỏ đi đá bóng nên mới xảy ra chuyện. Con không có lỗi trong chuyện này.

Thằng thứ hai cãi:

- Sang tuần đội xóm ta thi đấu với đội xóm Đông nên anh phụ trách gọi ra sân đình tập luyện. Con đã bảo nó (tức là con bé thứ ba) không được rời em, nó lại bỏ đi nhảy dây. Không phải lỗi tại con.

Con bé thứ ba nước mắt ngắn nước mắt dài:

- Con đã giấu diêm lên trên cao mà nó vẫn bắc ghế tre lên để lấy. Tại bố cứ sai nó châm thuốc lào nên nó mới biết chơi diêm. Con không trông em cẩn thận, bố đánh con mấy roi cũng được. Bố phải rào cả lối ra cầu ao nữa. Nó nức nở.

Thằng út thấy con chị khóc cũng khóc theo:

- Sao bố mẹ không cho con đi học. Ở nhà chẳng có gì chơi, hu hu. Buổi chiều chị đã tát con hai cái rồi, bây giờ bố còn muốn đánh con nữa à?

Ông bố giắt lại cái roi lên mái nhà. Ba đứa biết chữ, mỗi đứa viết một bản tự kiểm điểm. Viết xong mới được ăn cơm. Thằng út sẽ cho đi học (nhà tù là trường học lớn thì trường học cũng là....)

Lê Thị Thanh Chung

Sưu tầm: Hoa Tong

Nguồn:

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 27 tháng 7 năm 2009

